

Ægteskab er opløst ved Døden, naar der i dette Ægteskab ikke er Fællesbørn, og naar i øvrigt ganske særlige Grunde taler for Bevillingens Meddelelse«. Der er derhos nu tilføjet, at »Ægteskab maa ej heller indgaa mellem Personer, af hvilke den ene har haft Samleje med den andens Slægtning i ret op- eller nedstigende Linie, dog at Undtagelse herfra kan gøres ved kongelig Bevilling«, hvilket er en Forandring i det tidligere Lovforslag, hvor der intet Forbud var, naar Svogerskabet grundede sig paa Kønsforbindelse udenfor Ægteskab. — Der er indsat en ny Paragraf, hvori det forbydes den, hvis Ægteskab er ophævet ved Dom, at indgaa nyt Ægteskab forinden Udløbet af Ankefristen, medmindre saavel den tidligere Ægtefælle som Paatalemyndigheden giver Afkald paa Anke, og en anden Paragraf, hvorefter Personer, af hvilke den ene tilhører et Trossamfund, hvortil den anden ikke hører, og som agter at indgaa Ægteskab, skal træffe Bestemmelse om, i hvilken Tro Børnene af Ægteskabet skal opdrages, hvilket skal være enten Folkekirkens eller en af Parternes Tro.

I Kapitel III, om *Lysning*, bestemmer den første Paragraf, at Lysning foregaar efter Brudefolkernes frie Valg enten hos vedkommende Præst eller hos vedkommende borgerlige Myndighed (i København Magistraten, paa Frederiksberg og i Købstæderne Borgmesteren og i Landsognene Sognefogeden eller en særlig dertil valgt Person). — I det tidligere Lovforslag var kun Tale om borgerlig Lysning, men som Følge af, at Loven (se nedenfor) indfører den valgfrie Ægteskabsstiftelse, maa der ogsaa aabnes Plads for kirkelig Lysning, og da Loven ikke har bibeholdt den tidligere foreslaaede »Giftefoged«, har den ogsaa nye Regler om, hos hvem borgerlig Lysning skal begæres. — Blandt de Attester, der skal tilvejebringes, før Lysning kan ske, indføres som hidtil ukendte:

Hvis der er Grund til at antage, at nogen af Brudefolkene lider af Sindssygdом eller af Aandssvaghed i højere Grad, skal der fremlægges enten Attest fra en dertil autoriseret Læge om, at Sindssygdом eller højere Grad af Aandssvaghed ikke kan paavises hos vedkommende, eller en i Medfør af § 10 meddelt kongelig Bevilling.

Brudefolkene skal, enhver for sit Vedkommende, afgive